

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 9C/441/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215225982
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Priečinská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1215225982.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred sudcom JUDr. Petrou Priečinskou, v sporovej veci žalobcu: T. O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom L.T. G. XXX/X, K., zast. JUDr. Zoltánom Sťahulom, advokátom so sídlom Prídavkova 23/A, Bratislava, proti žalovanej: T. N. Š., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O.U. XX, K., zast. JUDr. Petrom Žilinčíkom, advokátom so sídlom v Dubnici nad Váhom, Centrum I 57/132, o zaplatenie 89 769,39 € s prisl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v časti nároku na zaplatenie 23 510,30 € zastavuje.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.
- III. Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 24.11.2015 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 89 769,39 € s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 18.10.2000 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca požičal žalovanému sumu vo výške 3 800 000,- Sk, ktoré sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť v plnej výške v splatnosti najneskôr do troch dní od dátumu podpisu zmluvy. Dňa 28.12.2000 uzavrel žalobca so žalovaným ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca zo svojho bankového účtu previedol na bankový účet žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banka a.s. sumu vo výške 150 000 Sk. Dňa 21.05.202 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným a jeho manželkou ako dlžníkmi Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal žalobca dlžníkom sumu 1 000 000 Sk, ktorú sumu sa dlžníci zaviazali vrátiť žalobcovi v plnej výške najneskôr do jedného roka od poskytnutia pôžičky. Dňa 31.05.2002 sa žalobca so žalovaným dohodli na splátkovom kalendári, podľa ktorého sa žalovaný zaviazal splácať dlh až do prehlásenia žalobcu o tom, že dlh je splatený. Suma, ktorá bola žalobcom spolu požičaná žalovanému, je spolu vo výške 4 950 000 Sk, t.j. 164 309,89 €. Žalovaný svoj dlh uznal tým, že žalobcovi splácal dlhovanú sumu až do dňa 01.02.2015.

Žalovaný sporadickými splátkami uhrádzal svoj dlh žalobcovi za príslušné roky nasledovne: v roku 2004 zaplatil sumu 100 000 Sk, v roku 2005 zaplatil sumu 85 000 Sk, v roku 2006 zaplatil sumu 240 000 Sk, v roku 2007 zaplatil sumu 240 000 Sk, v roku 2008 zaplatil sumu 240 000 Sk, v roku 2009 zaplatil sumu 8 400 €, v roku 2010 zaplatil sumu 3 200 €, v roku 2011 zaplatil sumu 8 400 €, v roku 2012 zaplatil sumu 8 400 €, v roku 2013 zaplatil sumu 7 000 €, v roku 2014 zaplatil sumu 8 400 €, v roku 2015 zaplatil sumu 700 €.

Spolu žalovaný zaplatil žalobcovi sumu spolu 74 540,50 €, žalovaným dlhovaná istina predstavuje sumu 89 769,39 € (164 309,89 € mínus 74 540,50 €).

Žalobca výzvou na zaplatenie kontaktoval žalovaného pred podaním žaloby, právny zástupca žalovaného informoval žalobcu že nemá záujem na zmierlivom vyriešení tohto sporu. Žalobca si ďalej uplatňuje i úrok z omeškania v zmysle § 517 od. 2 OZ, ktorých sadzba je vypočítaná podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď v čase vzniku žalobcových pohľadávok bola sadzba pre zákonné úroky z

omeškania stanovená na 5,05% ročne, úroky z omeškania si žalobca uplatňuje vo výške 5,05% ročne zo žalovanej sumy 89 769,39 € od 02.02.2015 do zaplatenia.

2. Súd vydal dňa 19.05.2016 platobný rozkaz č. 9C/441/2015-107, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 89 769,39 € s príslušenstvom v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal.

3. Žalovaný doručil súdu dňa 28.06.2016 proti predmetnému platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že je pravdou, že žalobca poskytol žalovanému dňa 28.10.2000 pôžičku vo výške 150 000 Sk, kde si účastníci nedohodli úrok. Termín splatenia pôžičky bol do jedného roka. Žalovaný ju vrátil žalobcovi v mesačných splátkach po 20 000 Sk bezhotovostným prevodom a to od apríla 2004 do septembra 2005. Tiež je pravdou, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 76 000 USD. Táto suma bola odovzdaná žalovanému v hotovosti pri podpise zmluvy o pôžičke dňa 18.10.2000, termín vrátenia bol dohodnutý do troch rokov od podpisu zmluvy. Žalovaný nebol schopný pôžičku žalobcovi vrátiť v dohodnutom termíne. Predmetnú pôžičku splácal žalovaný žalobcovi postupne od septembra 2005 do marca 2013, splátky uskutočňoval žalovaný bezhotovostným prevodom do decembra 2008 v čiastke 20 000 Sk mesačne a od januára 2009 v čiastke 700 € mesačne. Takto do roku 2012 uhradil celú poskytnutú pôžičku 76 000 USD. Nie je pravdou, že v roku 2010 žalovaný uhradil žalobcovi sumu 3.200€, uhradil mu 6.800 €. Okrem toho uhradil žalovaný žalobcovi úroky za poskytnutie pôžičky a zročný úrok v súlade s čl. IV Zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000 a to v hotovosti k rukám žalobcu každý mesiac do 10-teho dňa nasledujúceho mesiaca, o tejto skutočnosti žalobca doklad nevystavoval, nakoľko nechcel platiť daň z príjmu. Tiež je pravdou, že dňa 21.05.2012 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným a jeho manželkou ako dlžníkmi Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal žalobca dlžníkom sumu 1 000 000 Sk, ktorú sumu sa dlžníci zaviazali vrátiť žalobcovi v plnej výške najneskôr do jedného roka od poskytnutia pôžičky. Túto pôžičku splatil žalovaný žalobcovi v hotovosti v roku 2004, dokladom je potvrdenie žalobcu zo dňa 02.06.2005. Sumy splátok z predmetných pôžičiek uvádzané žalobcom v žalobnom návrhu žalovaný nespornuje, až na uvádzanú splátku z roku 2010. V zmysle § 657 OZ, § 559 ods. 1 OZ, 100 ods. 1 OZ a § 101 OZ má žalovaný za to, že predmetné záväzky žalobcu už zanikli splnením. Nakoľko sa žalobca domáha opätovnej úhrady týchto záväzkov, žalovaný vznáša námietku premlčania na všetky práva žalobcu, ktoré vznikli pred 23.11.2013. Platobný rozkaz č.k. 9C/441/2015-107 bol vzhľadom na riadne podaný odpor v súlade s § 174 ods. 2 O.s.p zrušený.

4. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomnou replikou doručenu súdu dňa 18.07.2016 uviedol, že nie je pravdou, že všetky dlhy zo strany žalovaného voči žalobcovi sú už splnené. Prehľad splátok dlhu vo vzťahu k pôžičke vo výške 150 000 Sk poskytnutej žalovanému dňa 28.12.2000 na základe ústnej zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným ako aj zmluva o pôžičke zo dňa 18.10.2000 a prepočet splátok dlhu zo SKK a EUR na USD nie sú relevantnými dôkazmi preukazujúcimi splatenie dlžných súm žalovaným. Uvedené by bolo možné dokázať iba výpismi z účtu žalovaného svedčiace tomu, že jednotlivé sumy boli za účelom úhrady dlhu prevedené na osobný účet žalobcu, prípadne inými potvrdeniami, ktoré by preukazovali úhrady dlžných súm. Žalobca namietal i neuhradenie splatenia pôžičky vo výške 1000 000 Sk, zabezpečenej záložným právom v prospech žalobcu, ktorá však potvrdením o splatení tejto pôžičky zo dňa 02.06.2005 splatená nebola.

Žalovaný svoj dlh uhrádzal žalobcovi v priebehu rokov 2003 až 2016 formou sporadických splátok nasledovne: v roku 2003 zaplatil sumu 0 Sk, v roku 2004 zaplatil sumu 143 408,81 Sk (4.760,30 €), v roku 2005 zaplatil sumu 85 000 Sk (2.821,48 €), v roku 2006 zaplatil sumu 240 000 Sk (7.966,54 €), v roku 2007 zaplatil sumu 240 000 Sk (7.966,54 €), v roku 2008 zaplatil sumu 240 000 Sk (7.966,54 €), v roku 2009 zaplatil sumu 8 363,88 €, v roku 2010 zaplatil sumu 7.500 €, v roku 2011 zaplatil sumu 8 400 €, v roku 2012 zaplatil sumu 8 400 €, v roku 2013 zaplatil sumu 7 000 €, v roku 2014 zaplatil sumu 7000 €, v roku 2015 zaplatil sumu 1.400 € a v roku 2016 zaplatil 0 €. Uvádzané sumy sú odlišné od splátok uvádzaných v žalobe z dôvodu kontroly úhrad účtu žalobcu za predmetné obdobie. Úhrady dlžných súm zo strany žalovaného boli uskutočňované formou prevodu na osobný účet žalobcu s výnimkou plnení v rokoch 2005,2006 a 2007, kedy plnil žalovaný žalobcovi v hotovosti.

Na základe výpisov z účtu žalobcu za obdobie od roku 2003 do 2016 žalobca potvrdzuje, že za rok 2010 uhradil žalovaný žalobcovi 7.500 €. Tvrdenie ohľadne úhrady úrokov za poskytnutie pôžičky v súlade s čl. IV. zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000 v hotovosti k rukám žalobcu nie je pravdivé, žalovaný nedisponuje nijakým potvrdením, ktoré by preukazovalo toto tvrdenie a žalovaný nikdy neposkytol žalobcovi plnenie, ktoré by predstavovalo úhradu úrokov za poskytnutie pôžičky v súlade s čl. IV zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 18.10.2000.

Námietka premlčania dlhu žalovaného voči žalobcovi, ktorý vznikol pred 23.11.2013 nie je podľa názoru žalobcu dôvodný, nakoľko žalovaný svoj dlh voči žalobcovi uhrádzal v priebehu rokov 2003 až 2016 formou sporadických splátok, pričom žalovaný neuhrádzal dlžné sumy vo vzťahu k jednotlivým zmluvám o pôžičkách oddelene, ale jeho splátky sa započítavali na celkový dlh vo výške 4.950.000 Sk, t.j. 164 309,89 €, ktorý predstavuje celkovú dlžnú sumu ako dlhovanú istinu tvorenú jednotlivými pôžičkami, ktoré boli zo žalobcom poskytnuté žalovanému. Posledná splátka dlžnej sumy bola uskutočnená dňa 10.02.2015 vo výške 700 € a teda tým, že žalovaný ešte dňa 10.02.2015 svoj dlh voči žalobcovi plnil, tento nie je premlčaný. Z uvedeného možno usudzovať, že žalovaný svoj dlh voči žalobcovi uznal, nakoľko ak by tento dlh popieral, dňa 10.02.2015 by ho neplnil. Vzhľadom na uvedené si žalobca voči žalovanému uplatňuje úhradu sumy 84.764,59€, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 84.764,59€ od 01.03.2015 do zaplatenia, úrok dohodnutý vo výške 2% mesačne z nesplatenej časti pôžičky v zmysle čl. IV. zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000, do úplného zaplatenia dlžnej sumy a náhrady trov konania.

5. Žalovaný duplikou doručenu súdu dňa 30.11.2016 prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného uviedol, že považuje za nesporné, že uhradil pôžičku 150 000,-Sk, čo sa týka výšky a termínov jednotlivých splátok, uvedené potvrdil i žalobca. O splatení pôžičky vo výške 1000000 predložil žalovaný dôkaz, tvrdenie žalobcu, že uvedenú pôžičku žalovaný ešte nesplatil, je klamstvo. Čo sa týka splácania pôžičky vo výške 76 000 USD, poskytnutej na základe zmluvy zo dňa 18.10.2000, jej splatenie považuje žalovaný za preukázané i dôkazmi predloženými žalobcom - výpismi z jeho účtov. Splátky boli hradené v hotovosti vkladom na účet žalobcu a nie bezhotovostným prevodom. Pôžička bola poskytnutá v USD a mala sa v USD aj vrátiť. Nakoľko žalovaný USD nedisponoval, uhrádzal dlh v slovenských korunách a od 01.01.2009 v eurách, a to v dohodnutých splátkach. Z dlžnej sumy žalovaný vždy odpočítal vždy čiastku v USD kumulatívnym kurzom platným v čase úhrady splátky. Žalovaný predložil prehľad splátok prepočítaných na USD aktuálne platným kurzom. Podľa názoru žalovaného medzi účastníkmi došlo k dohode o zmene záväzkov podľa § 516 OZ v časti termínu plnenia. Ako vyplýva z potvrdenia zo dňa 30.05.2005 a aj z vyjadrenia žalobcu, účastníci sa dohodli, že žalovaný bude dlh splácať v splátkach po 20 000 Sk. Túto dohodu žalovaný rešpektoval a splátky splácal. Z uvedeného dôvodu žalobcovi nepatria úroky z omeškania za obdobie od 30.05.2005. Žalovaný vznáša námietku premlčania, nakoľko splácanie splátok podľa tejto dohody (t.j. z potvrdenia zo dňa 30.05.2005) neznamená uznanie dlhu. Prehlásenie zo dňa 30.05.2005 nemá náležitosti uznania dlhu podľa § 558 OZ, neobsahuje určenie dlhu čo do dôvodu a výšky. Preto záväzok vrátiť dlh vyplývajúci z pôžičky 76 000 USD, ktorý mal žalovaný splatiť do troch rokov, t.j. do 18.10.2003 zanikol uplynutím trojročnej premlčacej lehoty dňom 19.03.2006. Žalovaný tento dlh naďalej splácal ako tzv. naturálny záväzok. Vzhľadom na uvedené žiada žalobcu zamietnuť.

6. Pred otvorením pojednávania, písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.05.2017 žalobca zbral žalobu späť v časti 29 091,25 €.

7. Výzvou zo dňa 04.05.2017 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na uzavretie mimosúdnej dohody, kde uviedol, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, došlo dňa 18.10.2000 k uzavretiu Zmluvy o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 76 000,- USD (3 800 000,- SK). Dňa 28.12.2000 požičal žalobca žalovanému ďalšiu sumu vo výške 150 00,- SK. Dňa 21.5.2002 došlo k uzavretiu ďalšej Zmluvy o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom a predmetom pôžičky bola suma 1 000 000,- SK. Za účelom zabezpečenia tohto záväzku bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosť. Ani jedna z vyššie uvedených pôžičiek nebola žalovaným uhradená riadne a včas. Z dôvodov na strane žalovaného, ktorý nebol schopný plniť svoje záväzky voči žalovanému došla dňa 31.5.2002 a 30.5.2005 k zmene vyššie uvedených záväzkov (§ 516 ods. 1 OZ), ktoré sa žalovaný zaviazal uhrádzať formou mesačných splátok vo výške 20 000,- SK (neskôr 700,- €). Vzhľadom na to, že záväzky vyplývajúce z pôžičiek sa zmenili, čo uznal aj žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.11.2016, nie sú tieto záväzky premlčané. V období od apríla 2004 do februára 2015 uhradil žalovaný žalobcovi sumu 79 068,25 €, čím, podľa neho došlo k úplnej úhrade všetkých záväzkov. O úhrade pôžičky 1 000 000,- SK, žalovaný potvrdenie nemá, odvoláva sa iba na kvitanciu žalobcu zo dňa 2.6.2005, ktorá ale sama o sebe nie je dôkazom o zaplatení. Žalovaný sa domnieva, že vo februári 2015 došlo k úplnému zaplateniu dlžnej sumy, s týmto žalobca nesúhlasí, v čase (október 2000), kedy došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke bol kurz amerického dolára voči slovenskej korune cca 1:50. Ako je uvedené i v samotnej zmluve, žalobca požičal žalovanému 76 000,- USD, čo v dobe pôžičky predstavovalo hodnotu 3 800 000,- SK. Tento kurz postupom rokov klesal, v roku 2008, pred konverziou slovenskej koruny na euro,

bol tento kurz na úrovni cca 1:21. Z dôvodov výlučne strane žalovaného nebol tento záväzok uhradený v čase, ktorý bol medzi stranami dohodnutý v zmluve, ale je uhrádzaný formou mesačných splátok. Rovnako tak z dôvodov strane žalovaného nebol záväzok uhrádzaný v mene, v ktorej bola pôžička poskytnutá. Tieto skutočnosti nemôžu byť na ľarchu žalobcu ako veriteľa. Vo februári nedošlo k úplnej úhrade dlžnej sumy. Celková suma vyplývajúca z pôžičky zo dňa 18.10.2000 je teda 3 800 000 SK, čo predstavuje 126 136,89 €. Podľa vyjadrení žalovaného, tento splácal uvedenú pôžičku v období od septembra 2005 do februára 2015, za týmto účelom v zmysle výpisov z účtu uhradil sumu 65 458, 75 €. Dlžná suma vyplývajúca z pôžičky zo dňa 18.10.2000 ku dňu 04.05.2017 predstavuje sumu 60 678.14 € plus príslušné úroky z omeškania počnúc februárom 2015. Žalobca navrhuje uzavrieť medzi stranami dohodu, v zmysle ktorej by sa žalovaný zaviazal k úhrade sumy 60 000.- €.

8. Návrh na uzavretie mimosúdnej dohody žalovaný neakceptoval.

9. Písomným podaním doručeným súdu dňa 09.06.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že v zmysle § 516 ods. 1 OZ je nepochybné, že dokumenty - splátkový kalendár zo dňa 31.05.2002 a prehlásenie zo dňa 30.05.2005 - možno považovať za formu zmeny záväzku. Žalovaný nimi zaviazal k úhrade záväzkov voči žalobcovi iným spôsobom ako tým, ktorý bol dohodnutý v zmluve o pôžičke a žalobca tým, že platby v zmysle uvedených zmien prijal, akceptoval túto zmenu. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že chýba súhlas veriteľa, tento bol daný konkludentne akceptáciou uhrádzaných splátok. Podľa žalovaného v dokumentoch chýba aj identifikácia záväzku, toto však nemôže byť prekážkou ich platnosti, nakoľko identifikácia záväzkov bola medzi stranami zrejma, čo vyplýva z viacerých podaní žalovaného ako aj z jeho vyjadrenia na pojednávaní. Žalobcovi vznikla uja kurzovou stratou. Pokiaľ by žalovaný ako dlžník uhradil svoj záväzok riadne a včas, žalobcovi by ako veriteľovi vrátil sumu 76 000 USD, resp. adekvátnu hodnotu v slovenských korunách prepočítaným kurzom platným v pôvodnej dobe splatnosti, t.j. 3 800 000 Sk. (126 136,89€). V dôsledku mimoriadneho oneskorenia splácania dlhu v splátkach a v inej mene, než v mene, v ktorej bola pôžička poskytnutá, žalovaný uhradil iba časť pôžičky. Pokiaľ však súd pri rozhodovaní dospeje k záveru, že žalobcovi príslúcha dlžná suma titulom náhrady škody, v zmysle zásady iura novit curia, môže tak učiniť i bez priameho návrhu žalobca.

10. Písomným podaním doručeným súdu dňa 26.09.2017 právny zástupca žalovaného uviedol, že trvá na tom, že pohľadávky žalobcu vo výške 76 000 USD titulom pôžičky zo dňa 18.10.2000 a vo výške 150 000 Sk titulom pôžičky z 28.12.2000 sú premlčané. Medzi sporovými stranami nedošlo k zmene záväzku v časti termínu plnenia, nakoľko listiny zo dňa 31.05.2002 a 30.05.2005 nespĺňajú náležitosti požadované § 516 OZ. Tieto listiny neobsahujú identifikáciu záväzkov žalovaného, ani súhlas žalobcu. Tieto listiny nespĺňajú ani náležitosti uznania dlhu podľa § 558 OZ, nakoľko neobsahujú určenie dôvodu a výšky záväzkov žalovaného. Predmetné listiny neobsahujú ani všeobecné náležitosti právnych úkonov podľa § 37 ods. 1 OZ a to zrozumiteľnosti a určitosti právneho úkonu, ani náležitosti formy podľa § 40 ods. 2 OZ, nakoľko tieto žalobca nepodpísal. V zmysle čl. III druhá veta zmluvy o pôžičke z 18.10.2000 sa na predĺžení lehoty splatnosti pôžičky môžu zmluvné strany dohodnúť, ale iba písomným dodatkom k zmluve. K predmetnej zmluve žiadny dodatok podpísaný nebol a teda platil posledný termín splatnosti 18.10.2003. Od tohto dátumu začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 18.10.2006. Pôžička z 28.12.2000 bola splatná dňa 28.12.2001 a premlčacia lehota uplynula 28.12.2002. Aj v prípade, ak by súd vyhodnotil dokumenty - splátkový kalendár zo dňa 31.05.2002 a prehlásenie zo dňa 30.05.2005 ako nie záväzku podľa § 558 OZ, obe pohľadávky žalobcu by sa premlčali najneskôr 31.05.2015 uplynutím 10 ročnej premlčacej lehoty, keď žaloba bola podaná dňa 29.11.2015. K spornej výške splátok uviedol, že pôžička na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000 bola poskytnutá v USD (čl. II zmluvy) a mala byť v USD aj uhradená (čl. III zmluvy). Medzi účastníkmi je nesporná suma, ktorú žalovaný v období od 02.04.2004 do 15.12.2008 žalobcovi uhradil, vo výške 948 408 Sk a v období od 15.01.2009 do 10.02.2015 vo výške 47 400 €. O týchto skutočnostiach doložil žalobca aj výpisy zo svojho účtu a tieto sú v súlade s účtami žalovaného. Žalovaný začal svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000 vo výške 76 000 USD uhrádzať v apríli 2004 hotovostným vkladom na účet, ktorý mu oznámil žalobca. Žalovaný si mohol zvoliť možnosť, či čiastku 20 000 Sk zamení v banke na USD (dňa 02.04.2004 bol kurz 32,551 = 614,42 USD) a túto vloží na účet žalobcu, alebo sumu 20 000 Sk vloží na účet žalobcu a pokiaľ by išlo o USD účet, banka by túto zmenu vykonala automaticky. Žalovaný si zvolil druhý spôsob, lebo bolo na vôli žalobcu, či si nechá splátky uhrádzať na USD účet, resp. na účet korunový. Žalovaný predpokladal, že mu žalovaný oznámil účet USD. Teda vloženie 20 000 Sk, od 01.01.2009 čiastky 700 € a prepočítanej na USD aktuálnym kurzom bol záväzok žalovaného vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000 vo výške 76 000 USD splnený dňa 20.08.2012.

Závazok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.12.2000 vo výške 150 000 Sk bol splnený dňa 21.03.2013. Žalovaný by svoj záväzok mohol splácať v akejkoľvek mene, z jeho pôvodného záväzku 76 000 USD by bolo vždy odpočítané toľko USD, koľko by zodpovedalo kurzovej hodnote tej ktorej meny. V danom prípade si žalobca obdržanú sumu 948 408 Sk, resp. 48 037 € dnes zamení na USD aktuálnym kurzom, obdrží čiastku 96 437 USD. Vzhľadom na uvedené sú záväzky, ktoré sú predmetom žaloby zaniknuté jednak z dôvodu splnenia, resp. premlčania.

11. Písomným podaním doručeným súdu dňa 09.01.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že na pojednávaní, konanom dňa 5.10.2017 bol žalobca vyzvaný špecifikovať žalovanú sumu, rozdelenú na istinu a úrok. Žalobca v žalobe požaduje úhradu škody, ktorá mu vznikla z dôvodu výraznej kurzovej straty, ktorá nastala počas doby splácania istiny žalovaným. Požičaná suma 76 000,- USD (v tom čase 3 800 000,- SK t.j. 126 136,89 €) mala byť žalovaným splatená v roku 2001, ale z dôvodov na strane žalovaného došlo k úhrade sumy 76 000,- USD až v januári roku 2015, kedy uhradená suma, spolu s úhradami ďalšej pôžičky vo výške 150 000,- SK (4 979,09 €), predstavovala 79 545,30 €. Rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaný mal uhradiť a ktorú skutočne uhradil je 51 570,68 €. V Zmluve o pôžičke zo dňa 18.10.2000 si účastníci v čl. IV dohodli tiež úroky vo výške 2% mesačne z nesplatennej časti pôžičky, až do úplného zaplatenia poskytnutej pôžičky. Ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, t.j. ku dňu 20.11.2015, predstavovali úroky z omeškania od 1.3.2015 do 20.11.2015 sumu 8 952,10 €. K 08.01.2018 úroky podľa zmluvy predstavujú 35 401,51 €.

Žalovaná suma pozostáva teda z istiny vo výške 51 570,68 € zmluvne dohodnutých úrokov ku dňu 20.11.2015 vo výške 8 952,10 EUR, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne z istiny od 2.2.2015 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia. Pri pôvodnom výpočte došlo zo strany žalobcu k chybe v počítaní, kedy nesprávne vypočítal celkovú žalovanú sumu. Istina spolu s úrokmi predstavuje spolu sumu 60 522,68 € (nie 60 678,14 €, ako je uvedené vo vyjadreniach zo dňa 23.5.2017 a 7.6.2017). Pred začatím konania žalobca žalovaného vyzval na mimosúdne riešenie veci. Žalovaný to odmietol. Po prvom pojednávaní vo veci žalobca opäť vyzval žalovaného a navrhol mu uhradiť sumu 30 000,- EUR, čo žalovaný opäť odmietol. Koncom kalendárneho roka 2017 právny zástupca žalovaného kontaktoval právneho zástupcu žalobcu s ponukou na mimosúdnu dohodu, kedy by žalovaný uhradil žalobcovi sumu 15 000,- €. Žalobca však trvá na sume minimálne 30 000,- €, pričom žalovaný odmieta uhradiť viac ako 20 000,- €. Vzhľadom na to, že dlžná suma s úrokmi je 60 522,68 €, úroky z omeškania k čínia 7 641,72 EUR a trovy právneho zastúpenia sú v súčasnosti vo výške 2 663,38 €, celková suma predstavuje spolu 70 827,78 €, žalobcom navrhovaná suma 30 000,- € je ústretová. Vzhľadom na uvedené požiadal súd pripustiť zmenu žaloby v súlade s § 139 a nasl. CSP tak, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 60 522,68 € pozostávajúcu z istiny vo výške 51 570,68 € a úrokov vo výške 8 952,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 51 570,68 € od 02.02.2015 do zaplatenia.

12. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 16.01.2018 za účasti právnych zástupcov sporových strán pripustil v zmysle § 139 CSP zmenu žaloby v požadovanom znení.

13. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.03.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že výpočtom kurzovej straty dospel žalobca k úhrnnej sume kurzovej straty vo výške 32 033,40 €, zmluvne dohodnuté úroky boli vo výške 2 % mesačne z nesplatennej časti pôžičky, až do úplného zaplatenia. Vzhľadom na uvedené požiadal súd pripustiť zmenu žaloby v súlade s § 139 a nasl. CSP tak, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 32 033,40 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 24% ročne zo sumy 32 033,40 € od 01.03.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 32 033,40 € od 01.03.2015 do zaplatenia.

14. Písomným podaním doručeným súdu dňa 15.03.2018 právny zástupca žalovaného uviedol, že z článku II. Zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000 a z vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.07.2016 (bod II./2) považuje žalovaný za jednoznačne preukázané, že pôžička bola poskytnutá v hotovosti a v mene USD. Z článku III. predmetnej zmluvy vyplýva povinnosť poskytnuté finančné prostriedky (76 000USD) vrátiť. V článku I. predmetnej zmluvy je síce uvedená čiastka 3 800 000 SK avšak je tam uvedená i čiastka 76 000 USD. Žalovaný si to vysvetľuje tým, že zmluvu o pôžičke pripravil žalobca z predtlačenej formulára, do ktorého boli rukou vpísané konkrétne čísla. Písomným podaním zo dňa 08.01.2018 navrhol žalobca zmenu žaloby v tom smere, že sa domáha náhrady škody spôsobenej žalobcovi omeškaním žalovaného so splácaním pôžičky, konkrétne kurzovou stratou. Následne podaním zo dňa 08.03.2018 žalobca opätovne navrhol zmenu žaloby s tým, že škodu spôsobenú kurzovou stratou vyčíslil na sumu 32 033,40 €. Žalobca sa tiež domáha zmluvného úroku z omeškania vo výške 24,00 % ročne od 01.03.2015 zo

sumy 32 033,40 € do zaplataenia a tiež úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo žalovanej sumy od 01.03.2015 do zaplataenia. Žalovaný je toho názoru, že žalobcovi žiadna škoda spôsobená kurzovou stratou nevznikla. Pokiaľ by účet žalobcu bol v USD, resp. by si žalobca každé poskytnuté splátky premenil na USD, bola by pôžička 76 000 USD splatená dňa 20.08.2012 a pôžička vo výške 150 000 SK splatená dňa 21.03.2013. Uvedené preukazujú výpisy z účtu žalobcu predložené žalobcom a tabuľka o úhradách a prepočtoch zo SKK a € na USD, predložená žalovaným na pojednávaní dňa 05.10.2017. Pre prípad, že by bol súd toho názoru, že žalobcovi kurzovou stratou škoda vznikla, namieta žalovaný premlčanie nároku. Podľa ust. §106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. O prípadnej škode sa žalobca dozvedel vždy pri každej splátke pôžičky. Od tohto momentu začala žalobcovi plynúť 2 ročná premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu škody. Žalobca uplatnil právo na náhradu škody podaním zo dňa 08.01.2018. Zmenu žaloby súd pripustil uznesením dňa 16.01.2018. Z uvedeného vyplýva, že sú premlčané všetky nároky žalobcu vzniknuté pred 08.01.2016.

15. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.05.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca dostatočne preukázal vznik kurzovej straty, v podaní zo dňa 06.03.2018 doručenej súdu dňa 08.03.2018 vyčíslil kurzovú stratu ku každej jednotlivej splátke. Nie je pravdou, že až podaním zo dňa 08.01.2018 žalobca uplatnil náhradu škody na súde. Žalobca si svoj nárok riadne a včas uplatnil na súde žalobou zo dňa 20.11.2015. V priebehu konania bol tento nárok špecifikovaný a pozmenený v súlade s § 139 CSP, čo však neznamená, že by si žalobca svoj nárok uplatnil až v januári 2018. Žalobca podal žalobu niekoľko mesiacov po tom, ako žalovaný prestal splácať pôžičku a k premlčaniu nároku nemohlo dôjsť. Napriek tomu, že pôžička 76 000 USD mala byť splatená dňa 20.08.2012 a pôžička vo výške 150 000 Sk mala byť splatená dňa 21.03.2013, žalovaný si musel byť vedomý svojho záväzku a tej skutočnosti, že nárok žalobcu trvá aj po 21.03.2013, nakoľko naďalej splácal v splátkach a nevedel doposiaľ vysvetliť, prečo uhrádzal žalobcovi už údajne splatený dlh. Žalobcom predložené dokumenty - splátkový kalendár zo dňa 31.05.2002 a prehlásenie zo dňa 30.05.2005 - možno považovať za formu zmeny záväzku. Žalovaný sa v nich zaviazal k úhrade záväzkov voči žalobcovi iným spôsobom, ako tým, ktorý bol dohodnutý v zmluvách o pôžičke. Ku dňu, kedy prestal žalobcovi uhrádzať splátky podľa vyššie uvedeného, nebola uhradená celá dlžná suma v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2010 a k splácaniu sumy 150 000 Sk sa žalobca vôbec nedostal. Celková istina teda predstavuje kurzovú stratu 32 033,40 € a 150 000 Sk, t.j. 4 979,09 €. Zmluvne dohodnuté úroky v zmluve o pôžičke zo dňa 18.10.2010 boli vo výške 2 % mesačne z nesplatennej časti pôžičky až do úplného zaplataenia. Vzhľadom na uvedené požiadal súd pripustiť zmenu žaloby v súlade s § 139 a nasl. CSP tak, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 32 033,40 € a 4 979,09 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 24% ročne zo sumy 32 033,40 € od 01.03.2015 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 32 033,40 € od 01.03.2015 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 979,09 € od 01.03.2015 do zaplataenia.

16. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 22.05.2018 za účasti právnych zástupcov sporových strán pripustil v zmysle § 139 CSP zmenu žaloby v požadovanom znení.

17. Rozsudkom zo dňa 6.11.2018, č.k. 9C/441/2015-495, súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplataenie 29 091,25 € zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

18. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba zamietnutá.

19. Krajský súd v Bratislave ako súd druhej inštancie rozsudkom zo dňa 24.04.2019, č.k. 6Co/50/2019-535 rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 6.11.2018, č.k. 9C/441/2015-495 v napadnutom výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplataenie 150.000 Sk (4.979,08€) z titulu vrátenia pôžičky potvrdil a vo zvyšku zamietajúceho výroku a vo výroku o trovách konania vec zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. V odôvodnení tohto rozsudku konštatoval, že žalobca sa svojou žalobou proti žalovanému domáhal zaplataenia 89.769,39 € z titulu vrátenia pôžičiek. Podaním z 23.5.2017 (č.l. 320) vzal žalobu späť v časti ohľadom sumy 29.091,25 €. Po späťvzatí žaloby teda v tomto štádiu predmetom sporu zostala

suma 60.678,14 € (89.769,39 - 29.091,25 = 60.678,14 €). Späťvzatie žaloby treba vykladať v spojení s dokumentom zo 4.5.2017 označeným ako „Vec: Výzva na uzavretie dohody“ adresovaným právneným zástupcovi žalovaného (č.l. 322). V tejto výzve žalobca uvádza, že zmluvou pôžičky z 18.10.2000 požičal žalovanému 3.800.000 Sk, čo predstavuje 126.136,89 €, pričom žalovaný z tejto sumy uhradil 65.458,75 €, takže dlžná suma predstavuje 60.678,14 €. Z toho je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že predmetom konania bolo vrátenie zostatku pôžičky z 18.10.2000 vo výške 60.678,14 €. Žalobca na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 1.6.2017 (č.l. 325) síce uviedol, že žalobu vzal späť ohľadom pôžičky 1.000.000 Sk, ktorú poskytol žalovanému dňa 21.5.2002, ale toto jeho tvrdenie je v rozpore s vyššie uvedenou výzvou a okrem toho, suma 1.000.000 Sk predstavuje 33.193,92 € a nie sumu 29.091,25 € ohľadom ktorej vzal žalobu späť. Žalobca v podaní z 8.1.2018 (č.l. 356) žalobu zmenil a čiastočne ju vzal späť. Uviedol, že sa domáha náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku kurzovej straty, ktorá nastala počas doby splácania pôžičky z 18.10.2000 žalovaným. Túto pôžičku (76.000 USD, resp. 3.800.000 Sk, resp. 126.136,89 €) spolu s pôžičkou vo výške 150.000 Sk mu totiž žalovaný uhradil až v januári 2015 platbou vo výške 79.545,30 € a „rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaný mal uhradiť a ktorú skutočne uhradil, je 51.570,68 €. K tomu treba pripočítať úroky z omeškania ku dňu podania žaloby vo výške 8.952,10 €. Spolu teda žalobca požaduje 60.522,68 € s 5,05 % úrokmi z omeškania zo sumy 51.570,68 € od 2. 2. 2015 do zaplatenia (51.570,68 + 8.952,10 = 60.522,68 €). Správny súčet je 60.522,78 € - pozn. odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie vyhlásil na pojednávaní dňa 16.1.2018 uznesenie, ktorým zmenu žaloby pripustil. Podaním zo 7.3.2018 (č.l. 366) žalobca vzal žalobu čiastočne späť, keď z titulu náhrady škody (kurzovej straty) požadoval sumu 32.033,40 € s 24 % úrokmi od 1.3.2015 do zaplatenia a s príslušnými úrokmi z omeškania. Napokon podaním z 11.5.2018 (č.l. 463) žalobca opätovne žalobu zmenil - rozšíril, keď okrem sumy 32.033,40 € z titulu náhrady škody (kurzovej straty) s 24 % úrokmi od 1.3.2015 do zaplatenia a s príslušnými úrokmi z omeškania požaduje aj zaplatenie sumy 150.000 Sk (4.979,08 €) z titulu vrátenia pôžičky. Súd prvej inštancie túto zmenu žaloby pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 22.5.2018 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o pôžičku predmetom konania je v konečnom dôsledku iba vrátenie pôžičky vo výške 150.000 Sk, ktorú mal žalobca poskytnúť žalovanému dňa 28.12.2000.

21. Súd druhej inštancie ďalej uviedol, že predmetom konania teda nie je vrátenie pôžičky z 18.10.2000 vo výške 3.800.000 Sk (126.136,89€) a ani vrátenie pôžičky 1.000.000 Sk z 21.5.2002. Žalobca v podaní z 8.1.2018 uviedol, že pôžičku 3.800.000 Sk mu žalovaný vrátil už v januári 2015, teda ešte pred podaním žaloby. Tým žalobca potvrdil, že v žalobe uviedol nepravdivé údaje a že teda zavádzal. V tomto podaní žalobca tiež uviedol, že žalovaný mu aj pôžičku 150.000 Sk vrátil v januári 2015. Už z tohto dôvodu žaloba o zaplatenie sumy 150.000 Sk z titulu vrátenia pôžičky nemôže byť dôvodná. Aj keby však túto pôžičku žalovaný žalobcovi nevrátil, odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v tom, že tento nárok žalobcu je premlčaný. Splátkový kalendár z 31.5.2002 (č.l. 14) nemožno považovať za uznanie dlhu zo strany žalovaného, pretože z tohto dokumentu nie je zrejmé, že by sa týkal práve pôžičky vo výške 150.000 Sk. Vzhľadom na sumy, ktoré sú v ňom uvedené, možno podľa názoru odvolacieho súdu celkom bezpečne ustáliť, že tento splátkový kalendár sa pôžičky vo výške 150.000 Sk netýka. Pokiaľ ide o prehlásenie z 30.5.2005 (č.l. 131), toto prehlásenie sa týka pôžičky vo výške 1.000.000 Sk, ktorá v konečnom dôsledku (po zmenách žaloby) nebola predmetom sporu. Ako totiž žalobca uviedol v podaní zo 14.7.2016 (č.l. 123) žalovaný sa zaviazal prostriedky z hypotekárneho úveru vo výške 350.000 Sk poskytnúť žalobcovi na úhradu pôžičky 1.000.000 Sk. V predmetnom prehlásení z 30.5.2005 sa uvádza práve táto suma („Prehlasujem, že z obdržaného hypotekárneho úveru zaplatím T. O. M. 350.000 Sk.“). Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vo výroku, ktorým bola zamietnutá v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 150.000 Sk titulom vrátenia pôžičky. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie sumy 76.000 USD, resp. 3.800.000 Sk, resp. 126.136,89 €. Vrátenie tejto pôžičky však po zmenách žaloby nebolo predmetom konania. Na druhej strane súd prvej inštancie nerozhodol o uplatnenom nároku žalobcu na náhradu škody vo výške 32.033,40 € , ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku kurzovej straty a pochybil aj v tom, že nerozhodol o čiastočnom späťvzatí žaloby. Totiž žalobca po prvom späťvzatí žaloby týkajúcom sa sumy 29.091,25 € (ktoré späťvzatie súd prvej inštancie pripustil a konanie v tejto časti zastavil) v konaní uplatňoval sumu 60.522,68 € s prísl. V ďalších podaniach však uviedol, že požaduje zaplatenie sumy 32.033,40 € s prísl. z titulu náhrady škody. To znamená, že žalobca vzal žalobu v časti prevyšujúcej 32.033,40 € do sumy 60.522,68 € späť. O tomto späťvzatí žaloby súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol (čiastočné späťvzatie žaloby nie je jej zmenou).

22. Súd druhej inštancie preto zrušil výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie sumy 55.543,60 € (60.522,68 - 150.000 Sk, t.j. 4.979,08 € = 55.543,60 €). Pôvodne bola totiž predmetom konania suma 89.769,39 €, po späťvzati žaloby o sumu 29.091,25 € zostala predmetom konania suma 60.522,68 €. Od tejto sumy treba odpočítať sumu 150.000 Sk (4.979,08 €), ohľadom ktorej bol napadnutý rozsudok potvrdený. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie musieť po pripustení čiastočného späťvzatia žaloby konať a rozhodnúť o nároku žalobcu na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku kurzovej straty. Predmetom konania zostala suma 32.033,40 € z titulu náhrady škody, preto bude treba rozhodnúť o späťvzati žaloby v časti prevyšujúcej túto sumu (do sumy 55.543,60 €).

23. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) opätovne vykonal dokazovanie pričom zistil tento skutkový stav:

24. Žalobca sa svojou žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.11.2015, domáhal zaplatenia 89.769,39 € s príslušenstvom, z titulu vrátenia pôžičiek. Podaním z 23.5.2017 (č.l. 320) vzal žalobu späť v časti ohľadom sumy 29.091,25 €. Po čiastočnom späťvzati žaloby zostala predmetom sporu suma 60.678,14 € (89.769,39 - 29.091,25). Späťvzatie žaloby však treba vykladať v spojení s dokumentom zo 4.5.2017 označeným ako „Vec: Výzva na uzavretie dohody“ adresovaným právnenému zástupcovi žalovaného (č.l. 322). V tejto výzve žalobca uviedol, že zmluvou pôžičky z 18.10.2000 požičal žalovanému 3.800.000 Sk, čo predstavuje 126.136,89 €, pričom žalovaný z tejto sumy uhradil 65.458,75 €, takže dlžná suma predstavuje 60.678,14 €. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný je zrejmé, že predmetom konania je vrátenie zostatku pôžičky z 18.10.2000 vo výške 60.678,14 €. Žalobca na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 1.6.2017 (č.l. 325) síce uviedol, že žalobu vzal späť ohľadom pôžičky 1.000.000 Sk, ktorú poskytol žalovanému dňa 21.5.2002, ale toto jeho tvrdenie je v rozpore s vyššie uvedenou výzvou a okrem toho, suma 1.000.000 Sk predstavuje 33.193,92 € a nie sumu 29.091,25 € ohľadom ktorej vzal žalobu späť.

25. Žalobca v podaní z 8.1.2018 (č.l. 356) zmenil žalobu a čiastočne ju vzal späť. Uviedol, že sa domáha náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku kurzovej straty, ktorá nastala počas doby splácania pôžičky z 18.10.2000 žalovaným. Túto pôžičku (76.000 USD, resp. 3.800.000 Sk, resp. 126.136,89 €) spolu s pôžičkou vo výške 150.000 Sk mu totiž žalovaný uhradil až v januári 2015 platbou vo výške 79.545,30 € a „rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaný mal uhradiť a ktorú skutočne uhradil, je 51.570,67 € (126.136,89 € + 4.979,08 € - 79.545,30 €). K tomu treba pripočítať úroky z omeškania ku dňu podania žaloby vo výške 8.952,10 €. Spolu teda žalobca požaduje 60.522,77 € s 5,05 % úrokmi z omeškania zo sumy 51.570,67 € od 2. 2. 2015 do zaplatenia (51.570,67 + 8.952,10 = 60.522,77 €). Súd prvej inštancie vyhlásil na pojednávaní dňa 16.1.2018 uznesenie, ktorým zmenu žaloby pripustil. Podaním zo 7.3.2018 (č.l. 366) žalobca vzal žalobu čiastočne späť, keď z titulu náhrady škody (kurzovej straty) požadoval sumu 32.033,40 € s 24 % úrokmi od 1.3.2015 do zaplatenia a s príslušnými úrokmi z omeškania. Napokon podaním z 11.5.2018 (č.l. 463) žalobca opätovne žalobu zmenil - rozšíril, keď okrem sumy 32.033,40 € z titulu náhrady škody (kurzovej straty) s 24 % úrokmi od 1.3.2015 do zaplatenia a s príslušnými úrokmi z omeškania požaduje aj zaplatenie sumy 150.000 Sk (4.979,08 €) z titulu vrátenia pôžičky. Súd prvej inštancie túto zmenu žaloby pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 22.5.2018.

26. Zo zmluvy o pôžičke súd zistil, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 18.10.2000 zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorej žalobca ako veriteľ prenechal žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 3.800.000 Sk (76 000 USD), pričom podľa čl. III sa žalovaný zaviazal prenechané peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť v lehote najneskôr do troch rokov odo dňa podpisu tejto zmluvy s tým, že na prípadnom predĺžení tejto lehoty sa môžu zmluvné strany dohodnúť, avšak iba písomne, dodatkom k tejto zmluve. V čl. IV sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je povinný platiť úrok z poskytnutej pôžičky za každý kalendárny mesiac, počnúc mesiacom november 2000 vo výške 2 % mesačne z nesplatených častí prenechaných pôžičky, až do úplného splatenia celej poskytnutej pôžičky (bod 1). Žalovaný bude uhrádzať žalobcovi dohodnutý úrok vo výške 2 % mesačne, vždy najneskôr do 10-teho dňa nasledujúceho mesiaca (bod 2). Ak žalovaný nevráti poskytnuté peňažné prostriedky v plnej výške najneskôr do troch rokov odo dňa podpisu tejto zmluvy a nedôjde medzi zmluvnými stranami ani k písomnej dohode o zmene doby poskytnutej pôžičky, je žalovaný povinný platiť žalobcovi úrok z omeškania z požičanej a nevrátenej čiastky vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby NBS platnej k prvému dňu omeškania.

27. Z kópie Splátkového kalendára podpísanú L. Š. (žalovaným), označeným ako „Splátkový kalendár pre p. O.. M.“ zo dňa 31.05.2002, súd zistil, že žalovaný týmto prehlásil že: „Po vyrovnaní prvej splátky (1 000 000,-Sk), do 3 mesiacov (najneskôr však do 30.06.2003) splatím 250 000,-Sk a do 31.12.2003 splatím 350 000,-Sk. Tieto sumy budem ročne splácať do splatenia dlhu do prehlásenia p. M., že dlh je splatený. V prípade, že firma otvorí ďalšie obchodné prevádzky, za každú prevádzku budem zvyšovať splátky o cca 250 000,-Sk ročne. V prípade zahraničného úveru splatím dlh jednorazovo.“

28. Z kópie vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 18.06.2015 súd zistil, že právny zástupca žalovaného oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že z predložených dokladov vyplýva, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o pôžičke na 76 000 €, 150 000 Sk a 250 000 Sk. Od apríla 2004 do januára 2015 uhradil žalovaný žalobcovi 76 000 USD a 20 090, čiže uhradil istinu aj 6 800 € na úrokoch.

29. Z prehľadu splátok založených do spisu žalovaným (č.l. 114) súd zistil, že žalovaný splácal žalobcovi sumu 20 000 Sk mesačne od apríla 2004 do septembra 2005, pričom k 09.09.2005 podľa názoru žalovaného splatil žalobcovi sumu 150 000 Sk.

30. Z prepočtu splátok ktoré do spisu založil žalovaný (vo vyjadrení zo dňa 23.06.2016 uvádza že ide o prepočet splátok dlhu z pôžičky zo dňa 18.10.2000), súd zistil, že žalovaný splácal žalobcovi v čase od septembra 2005 do marca 2013. Do decembra 2008 splácal žalovaný žalobcovi bezhotovostným prevodom v sume 20 000 Sk a od januára 2009 v čiastke 700 € mesačne. Podľa uvedeného prepočtu splátok do roku 2012 má žalovaný za to, že uhradil žalobcovi celú sumu poskytnutej pôžičky, t.j. sumu 76 000 €.

31. Z kópie Prehlásenia zo dňa 30.05.2005 súd zistil, že týmto žalovaný E. Z. prehlasuje, že "z obdržaného hypotekárneho úveru zaplatím T.. O. M. 350 000 Sk. Od augusta 2005 budem splácať pravidelne mesačne minimálne 20 000 Sk mesačne až do úplného splatenia úveru."

32. Súd sa oboznámil i s chronologickým usporiadaním jednotlivých splátok žalovaného, ktoré žalovaný uhradil na základe pôžičky zo dňa 18.10.2000 v sume 76 000 USD (3 800 000 Sk) v zmluvnom kurze USD/Sk 50,000 (kumulatívny kurz ku dňu 18.10.2000), vyhotovený podľa výpisu z bankového účtu žalobcu, ku ktorým priradil kurz aktuálny v čase úhrady splátky (žalovaným) spolu s kurzovým rozdielom a s výpočtom kurzovej straty. Z uvedeného chronologického usporiadania splátok žalobca poukazuje na to, že:

1/ splatená suma za roky 2004 - 2008 je vo výške 340 000 Sk, prepočet na Euro podľa prechodného kurzu EUR/Sk 30,126 = 11.285,930 €,

2/ súčet straty na kurze rokov 2004 - 2008 je 171 479,088 Sk, prepočet na Euro podľa prechodného kurzu EUR/Sk 30,126 = 5.692,063 €,

3/splatená suma za roky 2009 - 2015 je vo výške 46.063,880 €, prepočet na Sk podľa prechodného kurzu EUR/Sk 30,126 = 1 387.720,449 Sk,

4/ Celková splatená suma za roky 2004 - 2015 je suma 57.349,81 €, prepočet na Sk podľa prechodného kurzu EUR/Sk 30,126 = 1 727 720,376 Sk,

5/ Súčet straty na kurze rokov 2009 - 2015 je 26.341,338 €, prepočet na Sk podľa prechodného kurzu EUR/Sk 30,126 = 793.559,149 Sk,

6/ Celková strata na kurze za roky 2004 - 2015 je suma 32 033,401 €, prepočet na Sk podľa prechodného kurzu EUR/Sk 30,126 = 965.038,239 Sk.

33. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

34. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej v texte aj „OZ“), „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“.

35. Podľa § 658 ods. 1 OZ, „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“.

36. Podľa § 121 ods. 3 OZ, „Príslušenstvom pohľadávky sú úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.“.

37. Podľa § 100 ods. 1 OZ, „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.“.

38. Podľa § 101 OZ, „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“.

39. Podľa § 103 OZ, „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“.

40. Podľa § 106 ods. 1 OZ, „Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.“.

41. Podľa § 106 ods. 2 OZ, „Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.“.

42. Podľa § 144 C.s.p. „Žalobca môže vziať žalobu späť.“.

43. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“.

44. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“.

45. Podľa § 146 ods. 2 C.s.p. „Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.“.

46. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., „Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.“.

47. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“.

48. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 89 769,39 €. Po späťvzátí žaloby o sumu 29 091,25 € zostala predmetom konania suma 60 522,68 €. Od tejto sumy je nutné odpočítať sumu 150 000 Sk (t.j. 4 979,08 €- ohľadom ktorej bol napadnutý rozsudok potvrdený) a sumu 32 033,40 € (predmet konania-náhrada škody, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku kurzovej straty) a sumu 23 510,20 € (ktorú zobral žalobca späť- späťvzatie žaloby vyplýva z podania žalobcu zo dňa 11.05.2018 v ktorom uviedol, že požaduje zaplatenie sumy 32 033,40 € s príslušenstvom, titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku kurzovej straty).

49. Vzhľadom na uvedené súd primárne rozhodoval o späťvzátí žaloby vo výške 23 510,20 € a o sume 32 033,40 € (náhrada škody za kurzovú stratu).

50. Keďže žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 23 510,20 € späť, súd konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil, pričom neprihliadal na nesúhlas žalovaného, nakoľko žalovaný svoj nesúhlas neodôvodnil tak závažnými dôvodmi, ktoré by súd oprávňovali nepripustiť zmenu žaloby, resp. čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom (všetky námietky žalovaného sa týkali merita veci. Žalovaný poukazoval na premlčanie nároku žalobcu, rozporoval vznik škody, a poukázal aj na to, že úrok vo výške 24 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Tieto námietky žalovaného však súd vyhodnotil ako prostriedky procesnej obrany, ktoré nie sú tak závažné, že by na ich základe mohol súd nepripustiť späťvzatie žaloby).

51. Žalobcom uplatnené právo na náhradu škody spôsobenej kurzovou stratou, vychádza zo záväzku - zmluvy o pôžičke zo dňa 18.10.2000 na základe ktorej žalobca požičal žalovanému sumu vo výške 76 000 USD (t.j. 3 800 000 Sk, t.j. 126 136,89 €), ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť žalobcovi najneskôr

do troch rokov od dátumu podpísania tejto zmluvy (s tým, že na prípadnom predĺžení tejto lehoty sa môžu zmluvné strany dohodnúť len písomným dodatkom k tejto zmluve- avšak k tejto situácii nedošlo). Túto pôžičku spolu s ďalšou pôžičkou vo výške 150 000 Sk (t.j. 4 979,08 €) žalovaný uhradil žalobcovi v januári 2015 platbou vo výške 79 546,30 €. Rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaný mal uhradiť a sumou, ktorú žalovaný skutočne uhradil tvorí kurzovú stratu, ktorú si žalobca vyčíslil vo výške 32 033,40 €.

52. Na tomto mieste súd považuje za potrebné poukázať na rozsudok Krajského súdu v Bratislave ktorým je súd prvej inštancie viazaný, v bode 14. svojho rozhodnutia stotožnil so záverom tunajšieho súdu, s tým, že nárok žalobcu na vrátenie pôžičky je premlčaný. Samotná skutočnosť, že žalovaný dobrovoľne plnil svoj premlčaný záväzok (teda došlo k plneniu naturálnej obligácie), neznamena, že predmetný záväzok žalovaného nie je premlčaný. Práve naopak, zákon umožňuje plniť dlžníkovi voči svojim veriteľom svoje dlhy aj po tom, ako sa tieto stanú premlčané. Právny poriadok pamätá na takéto situácie práve preto, aby sa veriteľ nedostal do nevýhodného postavenia, kedy aj v prípade, že mu chce dlžník svoj premlčaný záväzok splatiť, toto plnenie by nemohol veriteľ prijať, nakoľko by na prijatie takto poskytnutého plnenia už neexistoval právny titul a teda zo strany veriteľa by došlo k bezdôvodnému obohateniu. Avšak prijatie takéhoto plnenia automaticky neznamena, že sa jedná o uznanie dlhu zo strany žalovaného, pretrhnutie plynutia premlčacej doby, alebo inú skutočnosť, ktorá by mala za následok neplynutie premlčacej doby. Súd preto konštatuje, že žalovaným vznesená námietka premlčania je dôvodná.

53. Tým, že akcesorický záväzok trvá popri hlavnom záväzku a je od hlavného záväzku závislý (napríklad ako zmluvná pokuta, ručiteľský záväzok, záväzok zo záložnej zmluvy, a pod.), je nevyhnutné aby vyplýval buď priamo zo zákona alebo aby bol dohodnutý v zmluve. Súd konštatuje, že tým, že si sporové strany v Zmluve o pôžičke nedohodli menovú doložku, kurzový rozdiel nie je možné považovať za akcesorický (vedľajší) záväzok. Z uvedeného dôvodu je možné nad touto kurzovou stratou uvažovať iba v rovine náhrady škody.

54. V súvislosti s uplatnením si náhrady škody zákon pozná všeobecné podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené na to, aby došlo k vzniku zodpovednosti za škodu. Konkrétne sa jedná o 1/ preukázanie porušenia právnej povinnosti, 2/ vznik škody a 3/ preukázanie príčinnej súvislosti medzi konaním (alebo opomenutím) a vzniknutou škodou (tzv. kauzálny nexus).

55. Tým, že žalovaný plnil premlčaný záväzok, je zrejmé, že žalovaný tento záväzok plnil ako naturálnu obligáciu. Plnenie naturálnej obligácie nemôže byť považované za porušenie právnej povinnosti, ktoré by malo za následok vznik zodpovednosti za škodu. Rovnako tak ani vznik kurzového rozdielu nie je možné pripisovať „za vinu“ žalovanému, nakoľko žalovaný platením jednotlivých splátok (vo forme naturálnej obligácie) nemohol ovplyvniť pohyb menových kurzov a teda ani vznik kurzového rozdielu a preto za tento kurzový rozdiel nemôže byť ani zodpovedný. Súd preto nemá preukázané naplnenie podmienok pre vznik zodpovednosti žalovaného za vzniknutú kurzovú stratu. V danom prípade absentuje aj existencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti musí súd konštatovať, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody.

56. Žalobca si žalobným návrhom uplatnil aj zaplatenie 24 % ročne zo sumy 23 033,40 € od 01.03.2015 do zaplatenia a taktiež aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 32 033,40 € od 01.03.2015 do zaplatenia. Nakoľko si žalobca uplatnil úroky z náhrady škody, pričom nárok na náhradu škody nebol žalobcovi priznaný, akékoľvek ďalšie požiadavky žalobcu v súvislosti s nárokom na náhradu škody sú taktiež nedôvodné. Obiter dictum, k žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie úroku 24 % ročne zo sumy 32 033,40 € od 01.03.2015 až do zaplatenia, súd považuje za potrebné dodať, že už z povahy samotného právneho inštitútu náhrady škody, vyplýva, že žalobcovi by nebolo možné priznať zmluvný úrok z náhrady škody. Zmluvné strany sa v zmluve o pôžičke síce môžu dohodnúť na zmluvnom úroku, avšak tento zmluvný úrok sa stáva akcesorickým záväzkom, ktorý je závislý od existencie hlavného záväzku, teda od existencie zmluvy o pôžičke. Žiadnym spôsobom však nie je možné spájať zmluvný úrok s náhradou škody, ktorá vzniká po splnení zákonom predpokladaných podmienok.

57. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

58. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže mal žalovaný v konaní plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

59. V súlade s§ 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.